

Editoriaal

Niet zonder enige fierheid en enthousiasme stel ik u het laatste nummer van de jaargang 2003 van het Tijdschrift voor Sociologie voor.

Het aflopende jaar is goed geweest voor deze periodiek. Het aantal manuscripten dat ter beoordeling aan de redactie wordt voorgelegd, neemt sterk toe. We hopen dat deze trend zich de volgende jaren doorzet. In elk geval interpreteren we deze evolutie als een indicatie van een stijgende interesse in het Tijdschrift onder Nederlandstalige sociologen. De groei van het aanbod van kwaliteitsvolle bijdragen zorgt ervoor dat we u het voorliggende nummer op tijd kunnen aanbieden. Het laattijdig verschijnen van deze periodiek is een oud zeer dat vanaf nu tot het verleden behoort. Het aantal manuscripten in behandeling garandeert bovendien dat we aan deze minimale vereiste van een zichzelf respecterend tijdschrift ook de komende jaargang kunnen voldoen. Anders is het gesteld met het aantal abonnementen. Met lede ogen moet de redactie toezien dat het aantal abonnementen op het vlaggenschip van de Vlaamse sociologie blijft afnemen. Het Tijdschrift staat in deze evolutie niet alleen. Ook andere Nederlandstalige sociaal-wetenschappelijke periodieken zien hun vaste lezersbestand slinken. Niettemin hoopt de redactie met het tijdig verschijnen van elk nummer en met een vlot en versneld refereeproces de aantrekkelijkheid van het Tijdschrift voor de publicerende socioloog te verhogen en daardoor, indirect en na verloop van tijd, ook het aantal vaste lezers op te drijven.

We sluiten het jaar 2003 af met twee Vlaamse en twee Nederlandse bijdragen. *Oomens, Driessen* en *Scheepers* presenteren gegevens over de onderwijsprestaties van kinderen van allochtone ouders. Ze tonen aan dat deze minderheidsgroepen niet even sterk geïntegreerd zijn in de Nederlandse samenleving. De onderwijsprestaties van hun kinderen blijken daaronder evenwel niet te lijden. Andere, met etnische afkomst gerelateerde, factoren lijken hier het verschil te maken.

Adriaenssens breekt, in een zeer helder geschreven en erudiet review essay, een lans voor twee recent verschenen Engelse vertalingen van Webers vermaarde werk, *Die protestantische Ethiek und der Geist des Kapitalismus*. Zonder twijfel zal hij de lezer overtuigen van de superioriteit van deze vertalingen. Bovendien toont hij met eenzelfde beweging aan hoe diepgaand Parsons' vertaling van dit meesterwerk de naoorlogse Angelsaksische sociologie heeft bepaald.

Collectieve arbeidsovereenkomsten dienen de belangen van de gemeenschap wanneer de onderhandelingen, die aan de basis ervan liggen, een sterk gecentraliseerd karakter hebben en naarmate de vakcentrales sterker georganiseerd zijn, besluit *Van Ruyseveldt*. De sociale partners vertonen geen eng-corporatistische reflex en zijn bereid, onder bepaalde organisatorische condities, hun bijdrage te leveren aan de oplossing van meer algemene maatschappelijke problemen.

Arbeid staat ook in de bijdrage van *Delarue* centraal. Deze auteur buigt zich over de validiteit van twee instrumenten voor het bepalen van de kwaliteit van arbeid, de WEBA en de NOVA-WEBA. Ze besluit dat beide instrumenten, anders dan bedoeld door hun ontwerpers, niet als functionele equivalenten mogen worden beschouwd.

Ik hou eraan, bij het afsluiten van deze jaargang, Sonja Spee, de gastredactrice van het themanummer over gender, te bedanken voor de vlotte en aangename samenwerking in het kader van haar tijdelijke opdracht. Deze taak heeft ze, naar ons aanvoelen, met bijzonder veel enthousiasme en doorzetting vervuld.

Sta me toe eveneens de overige leden van de redactie en de vele externe beoordelaars te danken voor hun vrijwillige bijdrage. Zonder hun inzet zou er van dit tijdschrift geen sprake zijn.

Piet Bracke
Hoofdredacteur